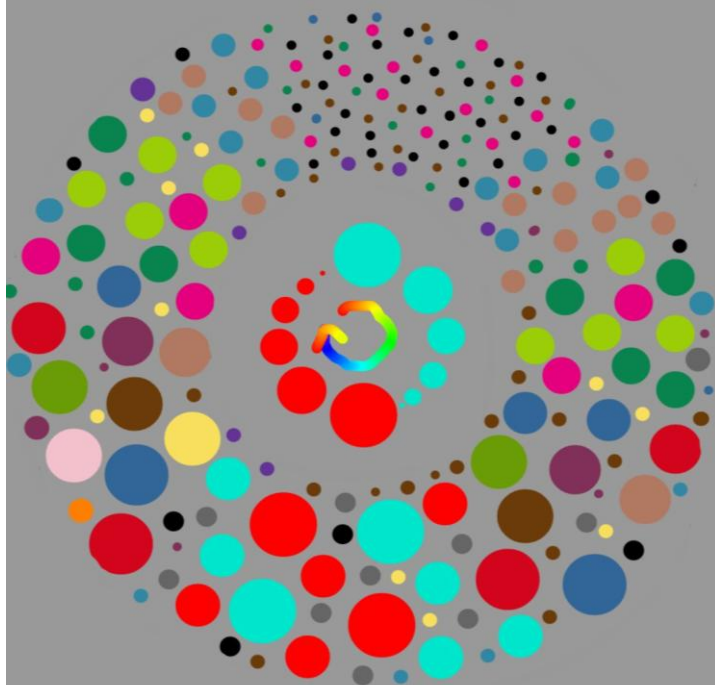

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Editura LAURENT, București, 2015

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Motto:

*Universul este ciclic, ca și omul,
dar Dumnezeu vrea să
fim exponențiali!*

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Grafica: Nicolae VASILE

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Geneza

Un nou început!...

Spațiul infinit, distanță
din care oricât vom parcurge,
ce ne mai rămâne-n față
cu nimic nu se restrânge!

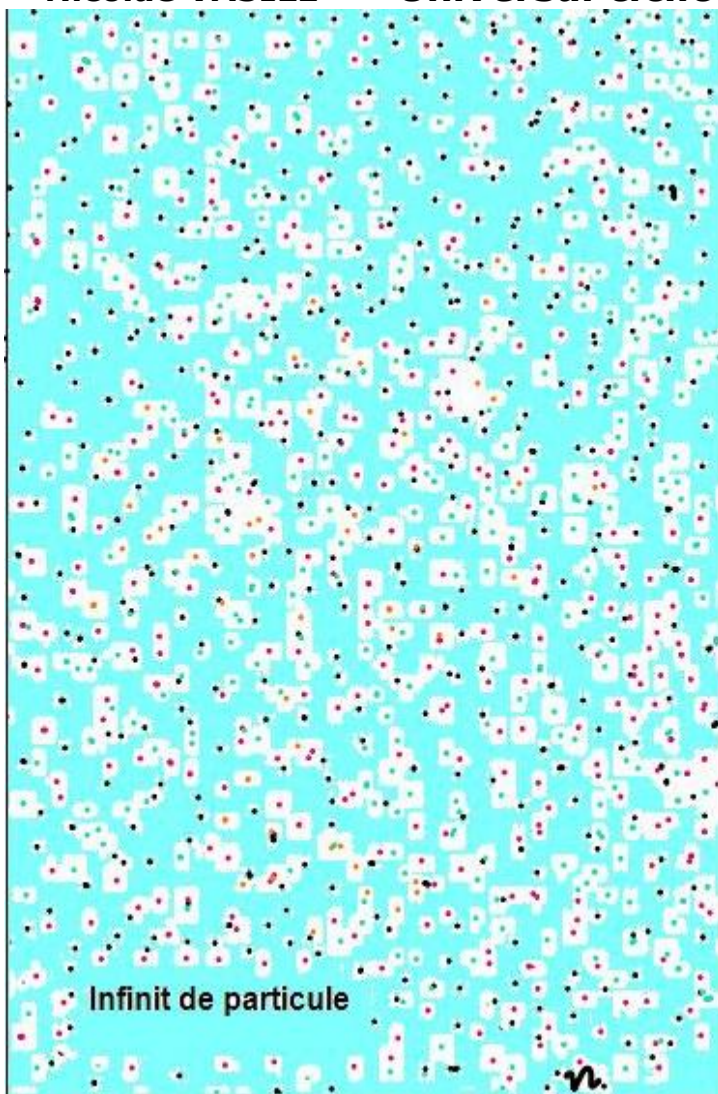
Timpul infinit, oricât am gândi,
de unde vine sau se duce,
nimic din el nu a trecut,
și mai mult mai are-a curge!

Nu e un sfârșit, și nici un început,
capetele lor sunt de neconceput,
și materia vine din trecutul infinit,
toate duc spre infinitul nesfârșit!

O permanentă transformare
a materiei, fără un sens unic,
atât de la mic la mare,
cât și de la mare la mic.

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Un haos de particule a fost,
venind din zări necunoscute,
păreau că nu au niciun rost,
dar ele deveneau tot mai multe!

Particule neînțelese de mici,
ale infinitului furnici,
rapide, venite din nesfârșit,
au alergat, s-au tot ciocnit.

O primă divină întâmplare,
a materiei mare coagulare,
multe nimicuri la un loc,
"big-bang", și au făcut un tot!

A rămas același univers,...
doar că s-a umplut de stele,
printre ele, ceva de-ne-nțelese,...
găuri negre, s-au numit ele!...

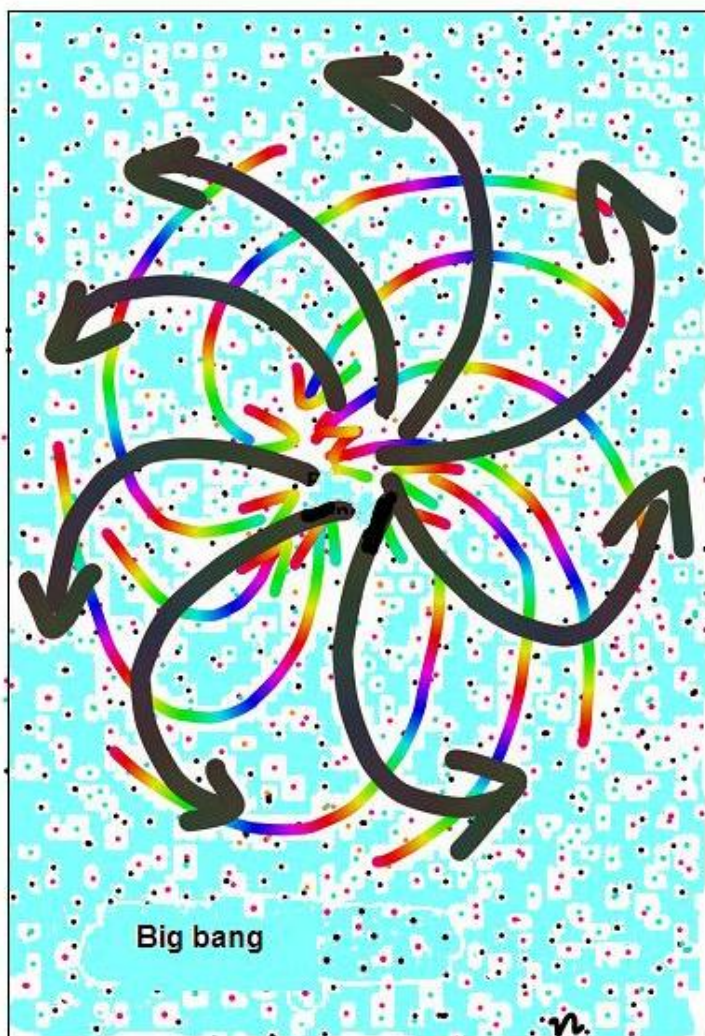

Universul părea acum mai mare,
un infinit de umbre și lumini,
fiind într-o continuă schimbare,
și totuși fix în repetarea lui!...

Stelele ce lumea o veghează,
simboluri ale risipei de lumină,
periodic, ele apar și luminează,
vestind ceea ce avea să vină!

Găurile negre sunt de vină,
că țin atâta energie concentrată
într-o închisoare de lumină,
și nu o lasă afară să răzbată!...

Dualele contrare entități,
venite din adânci eternități,
n-au fost și nu vor fi mereu așa,
ci permanent se vor schimba!

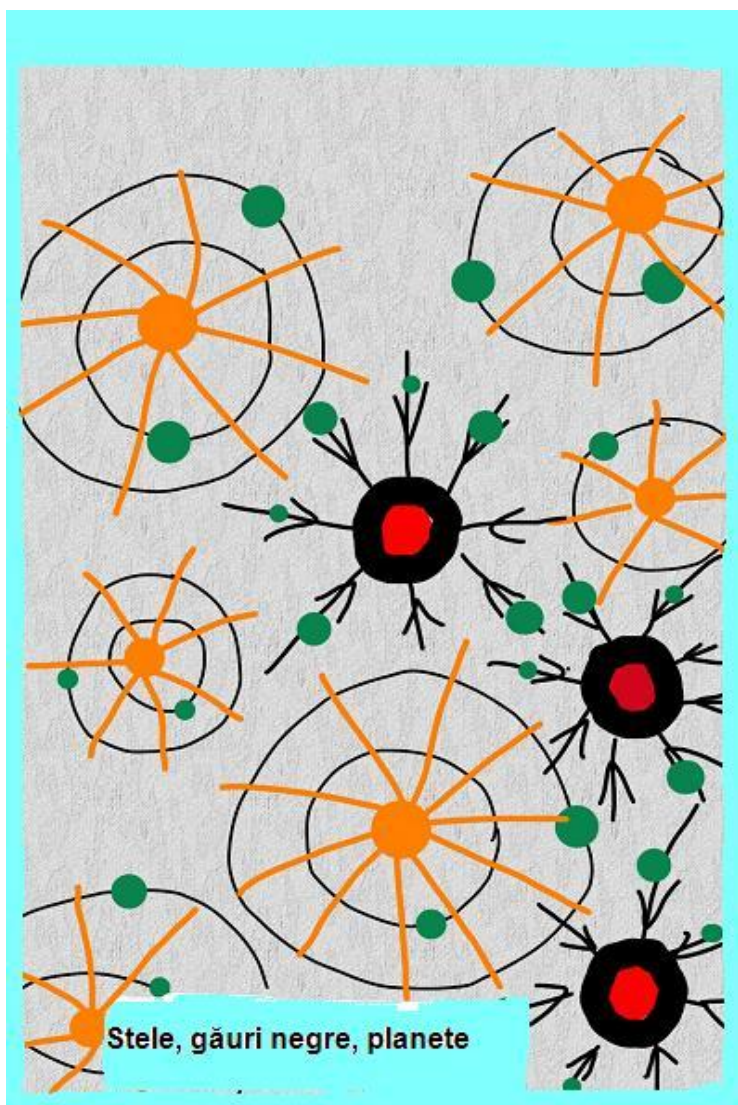
Apare Pământul!...

Natura își desena noi contururi,
infinitul continuu se reconfigura,
timpul deschidea noi orizonturi,
într-un cod neștiut cineva nota!

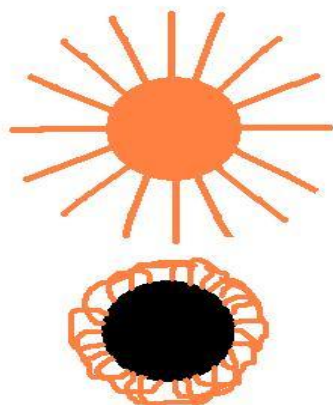
Universul își schimba structura,
mereu noi echilibre se-ncercau,
dar totul se schimba într-una,
ele apăreau și pe loc dispăreau!

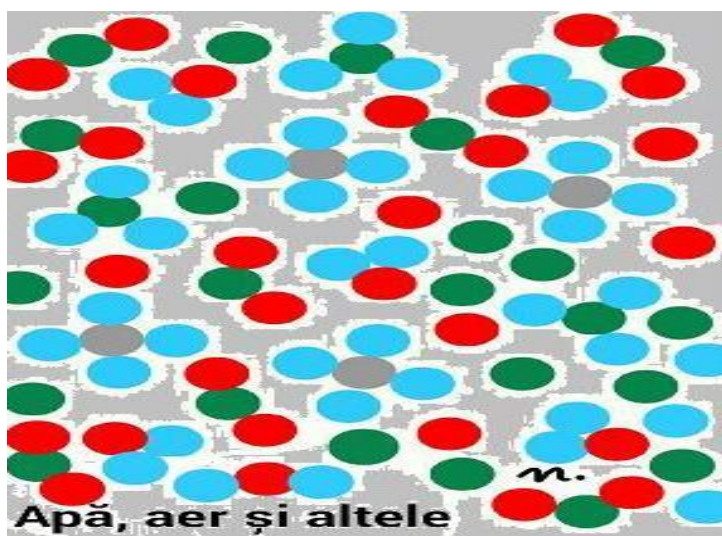
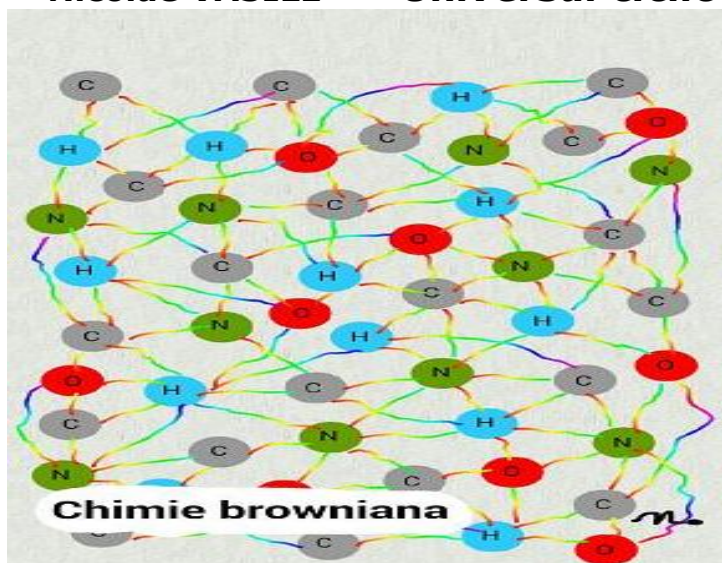
Apare o nouă fază de sinteză,
la altă temperatură și viteză,
se-apropie particulele, se unesc,
corpurile mici cresc, și tot cresc!

Atracția universală lucra,
materia se coagula,
împotriva hazardului,
dând nou început timpului.

Corpuri cerești noi se formau,
așa ne duce acum gândul,
mici sau mari, precum puteau,
și-a apărut așa,... și Pământul!

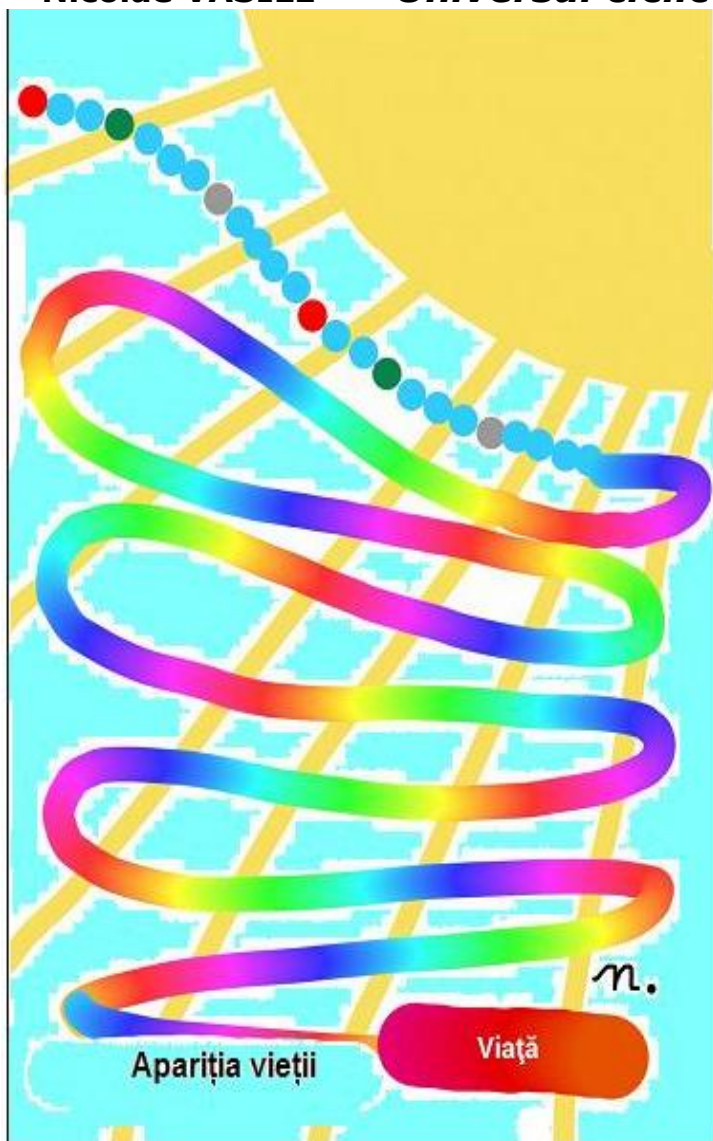
Apare viața!...

Și s-a dus timpul,... s-a tot dus,
materia s-a adunat și s-a distrus,
noi forme, fără viață, s-au impus,
dar și acestea au trăit și au apus.

Natura moartă nu este-un trup,
ci părți cu energie și mișcare,
care se ciocnesc și se tot rup,
pentru că,... materia nu doare!

Altă divină întâmplare,
în apă, căldură, lumină, chimicale,
particulele-n continuă schimbare
se-adună altfel, ... și viața apare!

Dar și aceste picături de viață,
se nasc, cresc și apoi dispar,
însă altele noi apar în față,
lupta lor nu este în zadar!...

Viața, ceva ce n-a mai fost,
părți cu durere și simțire,
ciocnirile venite fără rost,
nu le mai stau acum în fire.

Ele se adună, se-nmulțesc,
sunt mai atente cu ce este-al lor,
un mod de trai chiar dobândesc,
noul cod crește, cu ceea ce le dor.

Selectând ce-i bun și ce-a putut,
este greu, chiar și pentru știință,
timpul a trecut și a cernut,
și-așa a apărut... prima ființă!

Codul genetic ce s-a adunat,
le-a ajutat să se perpetueze,
și-n lupta cu materia, n-au stat,
ființele început-au să conteze.

Apare inteligența!...

Materia, inteligență nu avea,
nici viața, ce fusese până-atunci,
ea înseamna,... ce oare însemna?...
Ce faci când nu te mai descurci?...

Forme de viață multe și ființe
au apărut și încă vor apare,
acestea, cu ale lor putințe,
putea-vor trăi, nu vor dispărea?

Unele se vor selecta de acum,
dând speciei lor consistență,
și-au dezvoltat, ele știu cum,
ideea și dorința de... inteligență!

Memorarea celor repetate,
a unor fapte bune întâmplare,
corelarea lor cu toate celelalte,
însemnat-au lucruri învățate.

Toate puse cap la cap
au crescut, s-au adunat,
și au condus la selecția
care să protejeze specia.

Totul ce este viu,
într-un mare pustiu,
ca să rămână-n viață,
simte, reține și învață.

Diferența esențială
a lumii vii, de cea materială,
nu ține de consistență
ci vine din... inteligență!

Materia există ca atare,
inteligență, ea nu are,
alta nouă nu mai apare,
dar niciodată nu dispare!

Vântul universului
o spulberă și-o împarte,
forțele atracției însă
o adună-n altă parte.

Materia vie, materia vie,
Dumnezeu a vrut să fie,
are o diferență de esență,
ce vine din... inteligență!

Partea vie, care simte,
un prim început de minte,
dintre multe selectează,
și apoi... le memorează.

Asta-nseamnă că trăiește,
poate culege și alege,
și din orice nouă situație,
scoate câte-o informație!...

Inteligența deci, este vie,...
și crește,... informație să fie,
este legată și de trăire,
acumulare, selecție și simțire.

Apare societatea!...

Odată apărută, lucra inteligența,
puternic ești nu doar dacă lupți,
îți poți mări și-altfel putința,
să te aduni,... cu cât mai mulți.

Un mod de viață nou a apărut,
pentru ființele singure de-atunci,
văzut-au că trăiesc mult mai mult,
cei ce se-adună și nu stau cuci.

Și-așa ideia de societate a apărut,
ființele stinghere s-au organizat,
și au dorit din ce în ce mai mult,
să fie împreună și să stea la sfat.

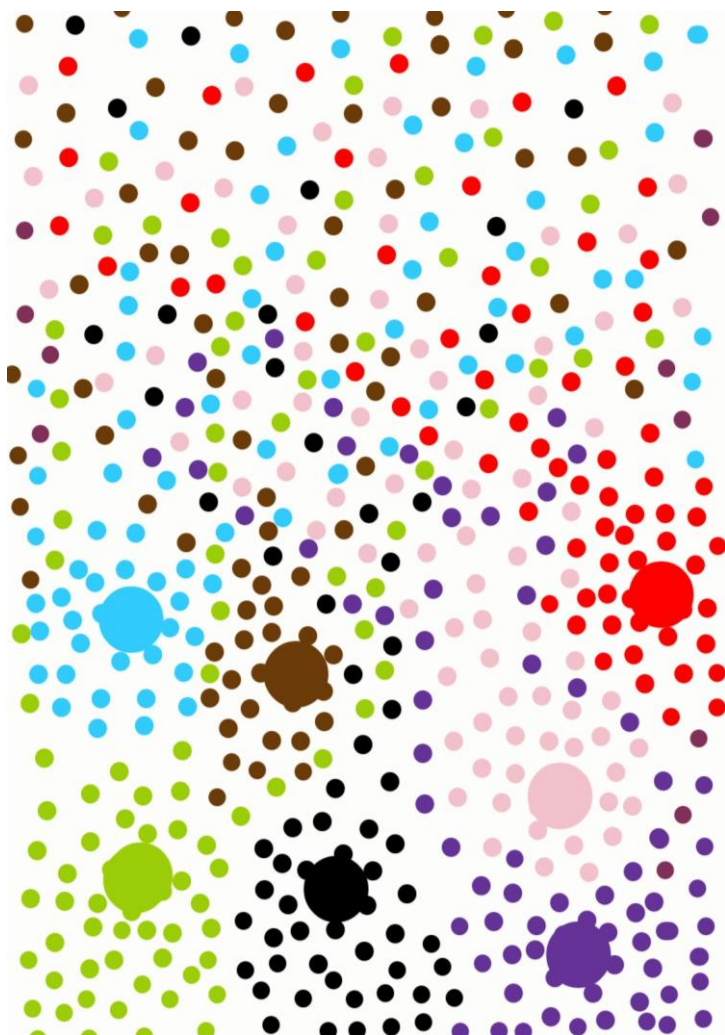
Să se apere, s-au întâlnit la început,
unul pe altul apărându-se, ei s-au unit,
uniți fiind, au și vînat mai mult,
și le-a plăcut, nu s-au mai despărțit!

Făcând adăpost, văzut-au că au spor
participând toți, cu ce era al lor,
împreună muncind,... s-au îmblânzit,
dormind la un loc,... s-au încălzit.

Mâncarea încă îi mai separa,
și fiecare lupta pentru el,
cum nu se poate trăi fără ea,
trebuia minte și braț de oțel!

Pe pământ, pe sub pământ,
în aer, în apă, unde au putut,
crescut-au împreună mult ființele,
urmându-și la un loc dorințele.

Orice vietate, pe al ei teritoriu,
din Paradis până-n Purgatoriu,
chiar și cei care sunt în Infern,
luptă și vor să trăiască,... etern!

Socializare

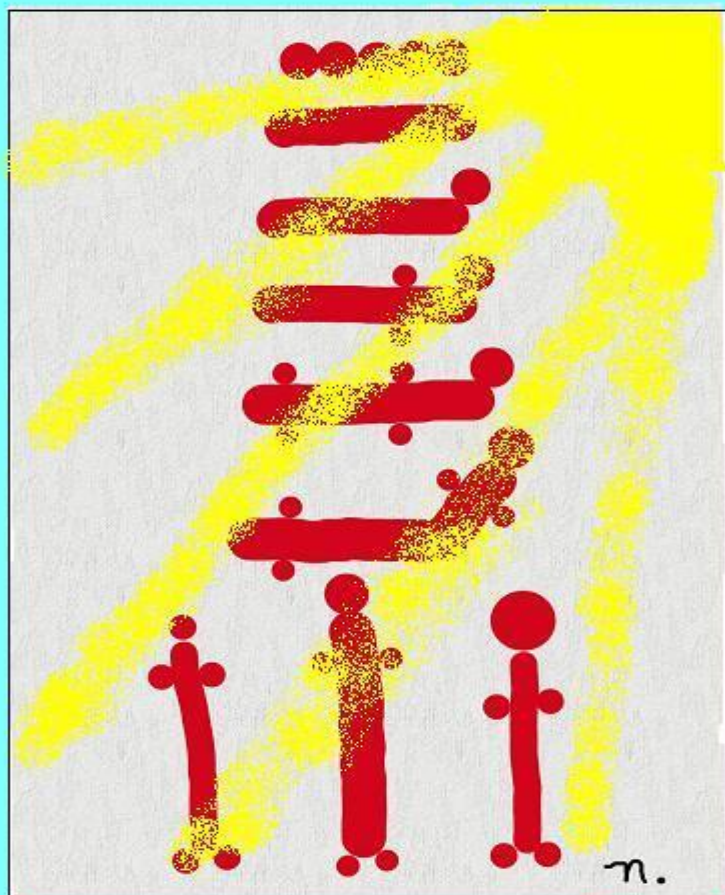
Apare omul!...

Chiar de atunci, de la-nceput,
efortul fizic n-a fost de dorit,
au încercat toți, tot ce-au putut,
dar numai unii... au și reușit!

Unele dintre acele ființe,
schimbându-se după dorințe,
au dovedit mai multă putință
cu efort, inteligență și voință!

Deși trăia la început în pom,
una dintre ființe, numită om,
a căutat o viață mai ușoară,
să nu obosească sau să doară!

Armele și uneltele inventate,
l-au diferențiat pe acest om
de restul animalelor primate,
l-au ajutat să coboare din pom!

Apariția omului

A început să gândească mai mult,
de alte ființe nu s-a mai temut,
a reușit chiar să se organizeze,
să se apere mai bine, să vâneze.

Nimic în cale nu-i mai stătea,
muncea, vâna și avea ce mânca,
i se deschidea în față lumea toată,
iar haita, ca grup, devenea ceată.

Multe încă nu le înțelegea,
prea tare nici că-l deranja,
cât timp avea ce mânca
și de ceilalți se putea apăra.

Descoperirea lui Dumnezeu

Până atunci, universul
doar materie părea,
venise poate timpul,
să se arate și altceva!...

Neplăceri tot mereu apăreau,
explicații oamenii nu găseau,
gândeau ei, n-o fi cumva oare
cineva sus, decât ei mai tare!...

Plutea omul, în gândul lui,
spre gândul universului,
spre infinitul gândului,
visat-a ideia... Domnului!...

Îl simțeau, deși nu-L vedeau,
gândul lor de el tot ascultau,
era totuși pentru ei un mister,
dar nu se îndoiau nicidecum de El.

Dumnezeu este lumină, ca o undă,
ce poate peste tot ca să pătrundă,
oriunde se simte a Lui prezență,
aduce credință prin interferență!...

Puterea pe care El o trimite
vine la noi pe cale de minte,
nu se transferă prin substanță,
ci se multiplică prin rezonanță!...

Universul și cu Domnul,
au găsit cale cu omul,
și în sprijin ca să-i vină,
au revărsat spre el lumină!

Lumina, simbol de armonie
între Univers și Dumnezeu,
i-a dat un sprijin pe veșnicie,
omului și celor din jurul său.

Omul, supus voinței divine,
nu-nțelegea lumina de unde vine,
nu cunoștea structura ei profundă,
atât de materie,... dar și de undă.

Cerul vrea să-l mântuiască
lumina sfântă să i-o dăruiască,
periodic, i se arată și renaște,
așa,... a apărut ideia de Paște.

Cel ce credea în lumină,
și în esența ei divină,
putea avea o viață luminată
ducând lumină la el în ceață!

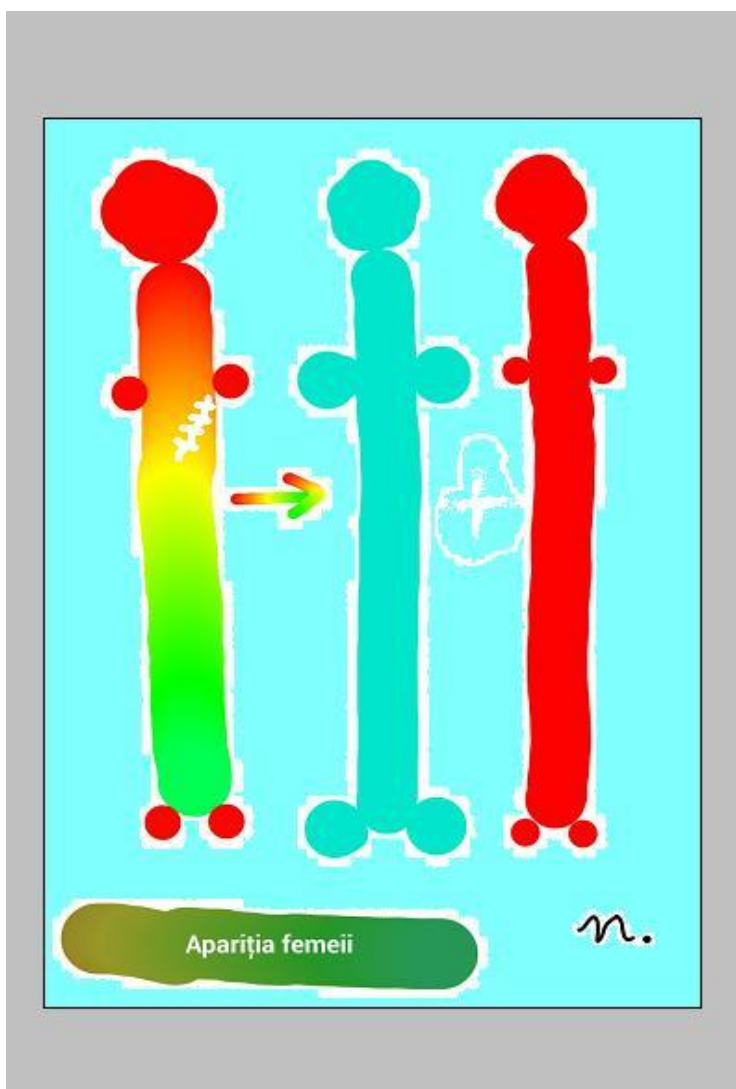
Apare femeia!...

Omul se simțea neterminat,
vieții sale îi lipsea ceva,
pe Dumnezeu L-a întrebat,
și aștepta să-l ajute cumva!

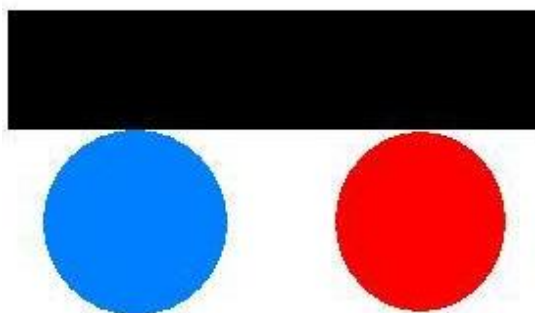
Domnul i-a oferit un serviciu,
pentru dorința ce o avea,
dar i-a cerut și-un sacrificiu,
o parte din el, o coastă a sa.

La dorința Domnului,
omul s-a lipsit de-o coastă,
iar cu trecerea timpului,
s-a pomenit cu o... nevastă!

Între timp, învățat-a să gândească
înainte de a-I cere Domnului ceva,
că ar putea să primească,
când deja... poate nu-și mai dorea!

Cheia de boltă a Universului,
bazată pe materie, timp și ideie,
pe Pământ, cu timpul, a devenit,
relația dintre bărbat... și femeie!

Grădina Domnului e gata!...

Pe fața Pământului,
în bătaia vântului,
parcă-n ciuda gândului,
se afla omul, cu ai lui!

Sus, e lumina Cerului,
jos este fundul Iadului
între ele, dilema omului,
unde-i este bine lui?...

Doamne, dacă cred în tine,
o s-o duc bine poimâine,
tare mă doare pe mine,
ce fac azi și ce fac mâine?...

Fiind singurii cu carte,
oamenii se vor aparte,
printre alte, multele ființe,
impus-au ale lor dorințe!

Stând cu toții la un loc,
derulând al vieții joc,
fiecare crede-n felul lui,
că e vedeta Pământului!...

Un păun se umflă-n pene,
o lebădă dă din gene,
lângă o privighetoare,
care se vrea sclipitoare!

Florile,... mândre de ele,
se veștejesc de tinerele,
duc o viață, vai de ele,
ca să devină... imortele!...

Alături, sunt niște ciori,
printre oameni, printre flori,
țop-țop-țop, peste miriște,
fără ca graba să le miște!

Pe veşnicie nu dau doi bani,
nici nu vor s-ajungă-n Rai,
visele lor deloc nu le răsfată,
fiindcă le trăiasc... în viaţă!

Pe oameni îi privesc cu-ngăduinţă,
căci în viaţa lor, cu sutele de ani,
poate-şi vor mai aminti vreodată,
că au fost cândva contemporani!...

Crezând că doar ei sclipesc,
oamenii nu ştiu ce-şi mai doresc,
bogaţi, puternici şi frumoşi să fie,
dacă s-ar putea pe veşnicie!...

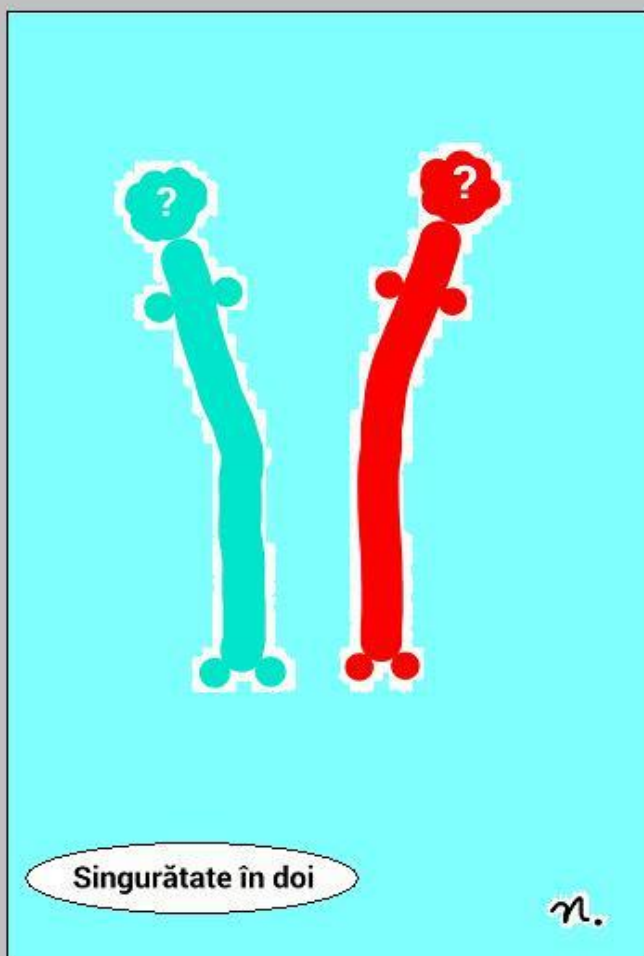
Nu tot ce-i drag omului,
este pe placul Domnului,
lunga curgere a timpului,
schimbă şi sensul binelui!

Ajută necuvântătoarele,
chiar dacă sunt atât de multe
și ți se par că sunt mute,
învață-le să te asculte!...

Să le ai mereu în grija ta,
fără ele, viața ar fi mai rea,
fiindcă-ți dăruiesc iubire,
le-o poți vedea în privire.

O plantă, mai întâi,
să încerci s-o îngrijești,
un animal, apoi să-l crești,
și-ncepi să le prețuiești!...

Grijă să ai pentru toate,
să aibă apă și ce mânca,
apoi, și pentru tine, poți spera.
Cere Domnului, și îți va da!

Apoteoza

Nicolae VASILE

Universul ciclic

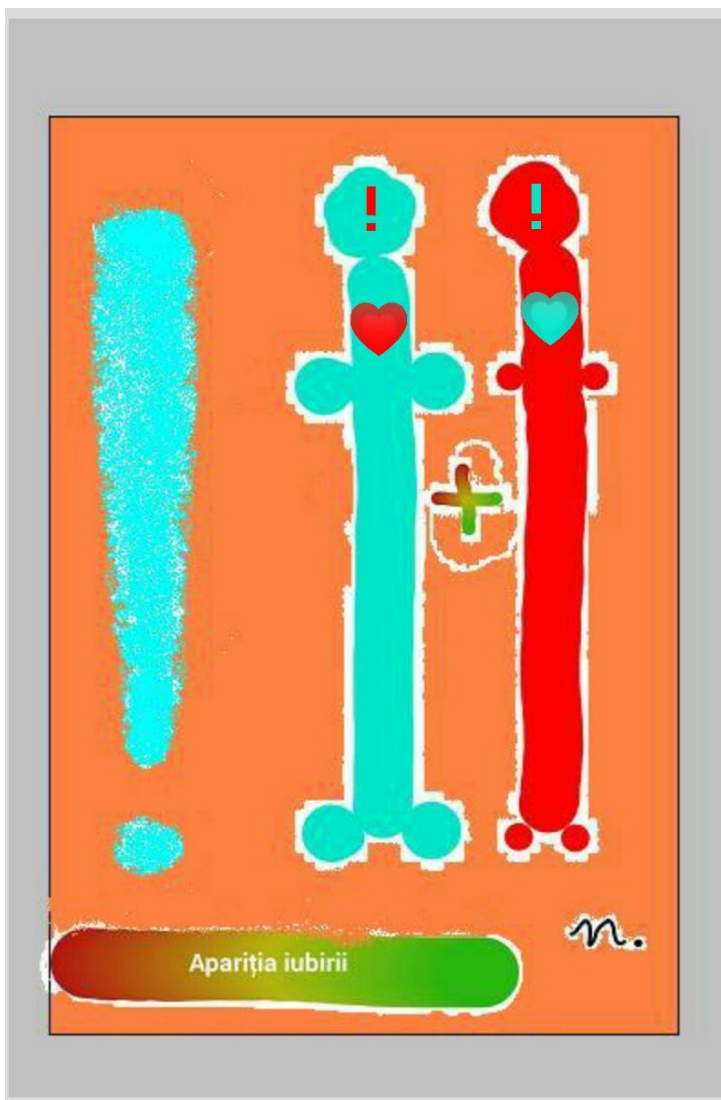
Apare iubirea!...

Fără o coastă, dar c-o nevastă,
cu Dumnezeu deasupra noastră,
am pornit la drum, spre infinit,
să vedem ce este de găsit!...

Să nu se simtă inferioară,
cu bărbatul dorindu-se egală,
rândul femeii a venit cumva,
să-I ceară lui Dumnezeu ceva!

Doamne, poate că-ar fi bine,
de-asta ne rugăm la Tine,
poate faci o faptă bună
ca să ne-țină împreună!...

Găsește Doamne ceva
ca bărbatii să ne vrea,
cum s-au ei lipsit de o coastă,
se pot lipsi și de-o nevastă!

Să nu mai tot plece la război,
să stea mai mult acasă cu noi,
să simtă plăcerea de a fi acasă,
să n-o ia ca pe-o pedeapsă!...

A adus Domnul... iubirea,
a însemnat desăvârșirea,
a apărut pe lume fericirea,
traiul bun și ... înmulțirea!

Înțelegerea ce o veți avea,
pentru al iubirii dar ceresc,
viața în bine vă va schimba,
doar pentru cei care iubesc!

Și așa, din cer, deodată,
ca-ntr-un vis, ceva a apărut,
era o femeie minunată,
cum a apărut, a și dispărut!

De unde vine, Doamne?
Ce are ea de spus?
De ce nu stă odată?...
Să spună ce-i de spus!

*Mister, destul, deasupra ei,
sub ea, multe mistere,
care e viața dumneaei?*
Mulți pot chiar să dispere!

Are ea plină viața sa,
cu bune și cu rele?...
Ce ar putea ea aștepta
din gândurile mele?

Cum aş putea să o cunosc,
să-i fiu cât mai aproape?
Aş face tot ce-i omenesc,
aş trece țări și ape!...

Oh, ... tu, viteazule bărbat,
femeia nu-i o armă sau unealtă,
o să ajungi tu și la ea...
urcând treaptă cu treaptă!...

Femeii trebuie să i se spună
mereu, că e iubită și e bună,
chiar dacă ea deseori ezită,
se eschivează și te evită!

Se simte jignită
dacă nu-i curtată,
deși ea folosește des
cuvântul... niciodată!

El înțelege totdeauna altădată,
ea așteaptă să fie iar curtată,
el, dacă o iubeste,
nu renunță niciodată!...

Când iubești, așa într-o doară,
cuprinzi în tine încă o persoană!...
Tot ce e al ei te doare,
iar restul lumii dispare!

Nici nu știi dacă e bine,
este precum o minune,
care vine sau nu vine,
n-o poți alunga sau ține.

Când n-o ai, îi duci lipsa,
când o ai, îi simți grija!
Totdeauna îi vrei bine,
chiar când nu mai e cu tine!

Vino iubito, ... draga mea, ...
chiar și în vis, e prima oară
când îndrăznesc să-ți spun așa,
sufletele noastre se vor bucura!

Am avut o noapte albă,
se făcea că Dumnezeu umbla
cu dalta și cu sfredelul
prin mintea și inima mea!

Mă chinuia, și mă chinuia,
cu ceva ce conștiința mea,
poate și a ta, deși simțea
ce se întâmplă, nu știa!...

Era noapte, casa dormea,
o pisică torcea liniștitor,
deși nimic nu-nțelegea,
îmi era de mare ajutor!...

Stai, așteaptă iubita mea,
nu pleca, nu te speria,
nu am nimic, n-am înnebunit,
ci doar ... m-am trezit!

Dar trezirea mea
a însemnat ceva,
am primit darul ceresc
să îți spun că te iubesc!

Iubirea este un dar ceresc,
nu este un schimb omenesc,
sunt aleși cei ce-l primesc
și se iubesc,... cât se iubesc!

Să știi ce este Raiul,
când încă mai ai de trăit,
trebuie doar să iubești,
dar și să fii iubit!...

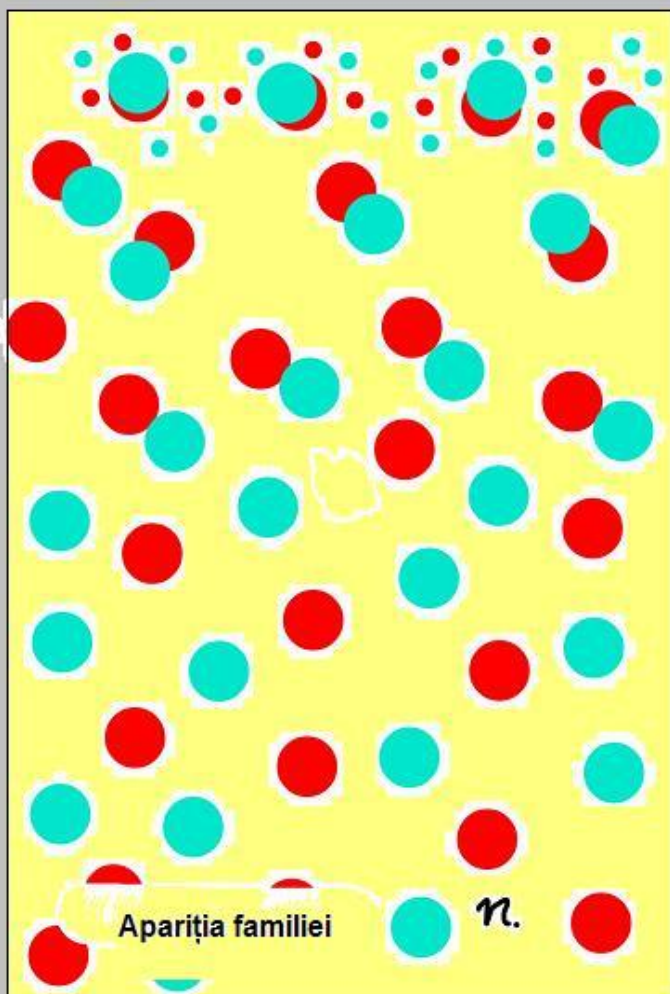
Să știi ce este Iadul,
chiar înainte de a muri,
este suficient ca să iubești,
dacă iubirea nu se va împlini.

Acum, ... iubita mea,
am soarta-n voia ta,
nu pot să mai gândesc,
doar la cât te iubesc!...

Dacă viața mea
va fi Iad sau va fi Rai,
depinde doar de tine,...
de ce răspuns îmi dai!...

Iată, că iubirea exista,
precum un foc aprins,
doar o greșelă de-ai făcea,
pe loc el s-a și stins!...

Ca iubirea să triumfe,
multe trebuiesc făcute,
dar ea va fi fără păcat,
doar între femeie și bărbat!

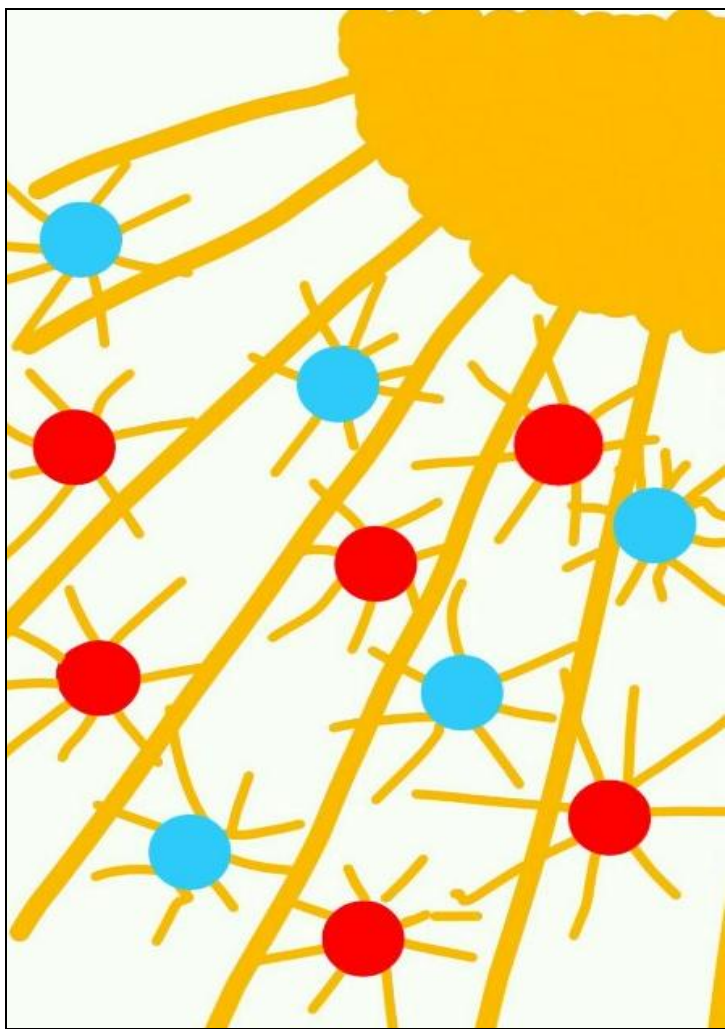
Apare creația!...

Mai este un fapt ceresc,
pe care vi-l dăruiesc,
creația,... atribuție divină,
poate și spre voi să vină!

Din neființă în ființă,
din dorință și putință,
v-am creat cândva pe toți,
sunteți ai mei, și vii și morți!

Să vă fie vouă bine,
v-am dat și credința-n Mine,
dovadă de prietenie,
v-am lăsat Fiu'-n custodie!

Să aveți o viață plină,
din puterea Mea divină,
veți putea crea și voi,
artă, știință, lucruri noi!

Transfer de creație

Să vezi ce nu fac alții
și să faci tu, e o onoare,
este creație, nu întâmplare,
și se cheamă inovare!...

Este o împlinire, o sclipire
a spiritului, o încântare,
n-o poate face chiar fiecare,
obosește, dar nu doare!...

Observi ce alții fac,
le aduni, le pui cap la cap,
scrii apoi ce gândești tu,
și le legi cu sufletu'.

Dacă ceea ce a ieșit
este de cineva citit
și dă semn că i-ar plăcea,
proză, aceasta se va chema!

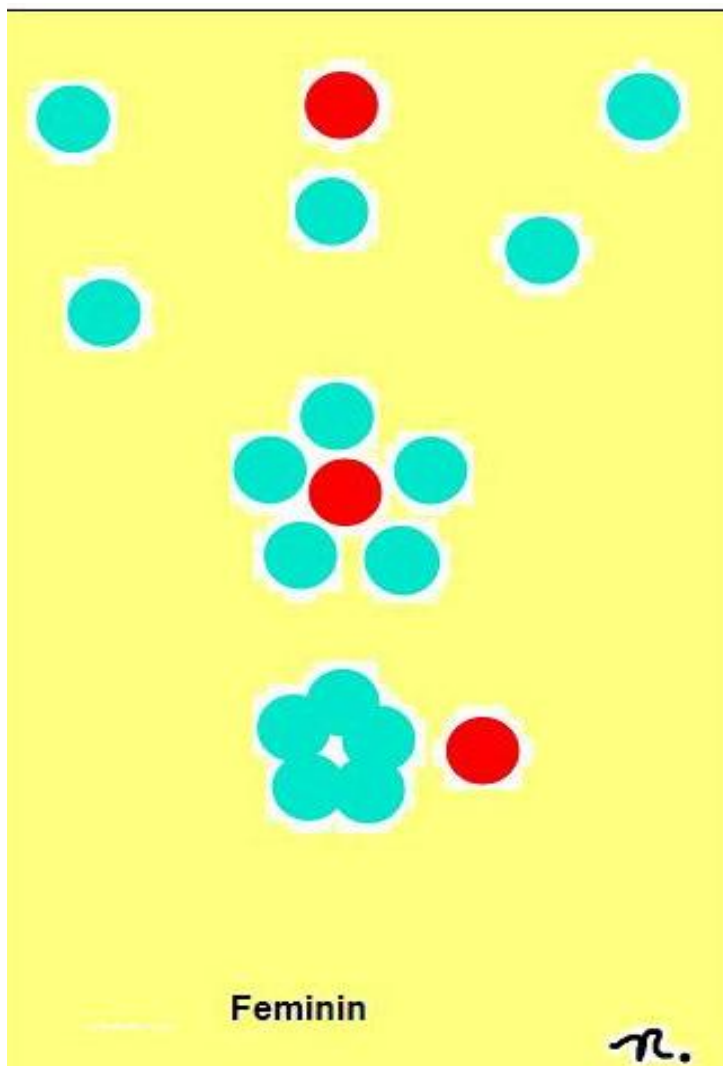

Poezia,... este altceva,
nu poți să scrii,
oricâte vei vedea,
vei observa sau vei sintetiza!

Ai vrea ceva, nu poți avea,
ai vrea să fii, dar cum, nu știi,
ai vrea să faci, nu ai cu ce,
și te trezești,... și începi să scrii!

O poezie iese, dacă ai har,
dacă nu, strici somnul în zadar.
Nu am, nu fac, nimic nu mai pot fi,
la ce folos atunci mai m-aș trezi?...

Să mă trezesc acum,
și să mai scriu o poezie,
sau trec în somnul lung?
Cel cât o veșnicie!...

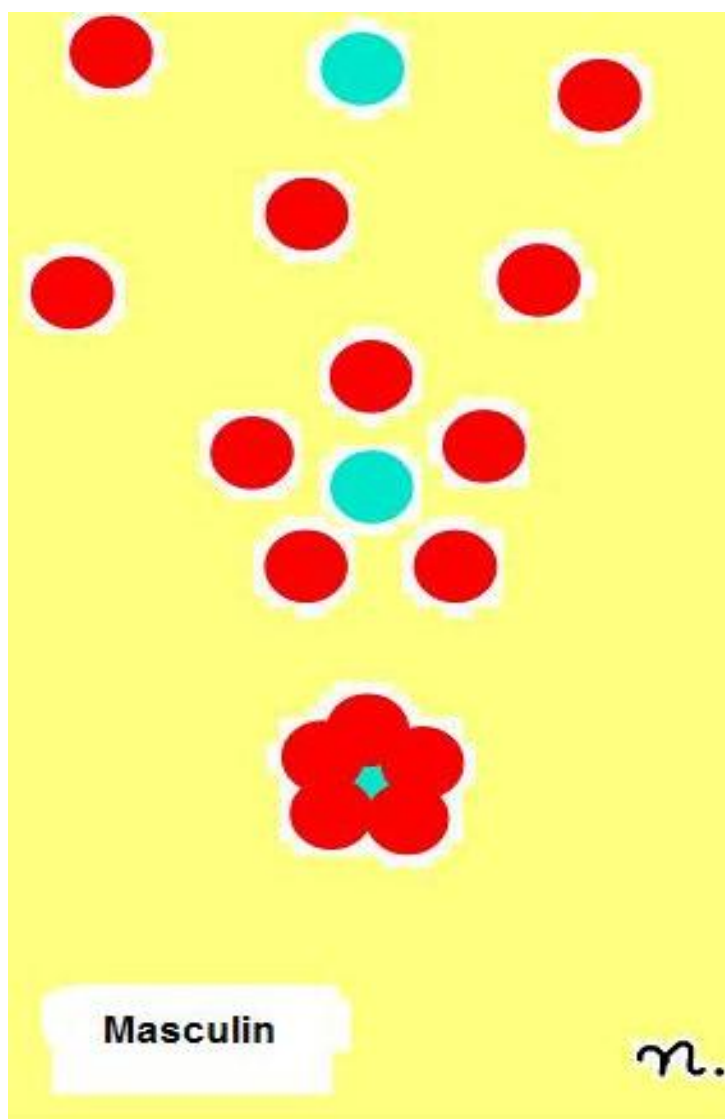

Poezia nu-i un scris,
poezia e un vis,
dacă ai ceva de spus,
te trezești și cazi... în sus!

Cu educație și insistență,
fără a pierde din credință,
omule, ai destulă competență,
pentru o bună existență!

Domnul a adus pe lume
oameni mulți și merituosi,
făcuți pentru fapte bune,
cu suflet în ei și inimoși.

Aristotel ne-a învățat
că e bine să fie ascultat,
să ne întrebăm mereu,
dacă ceva e bine sau e rău?

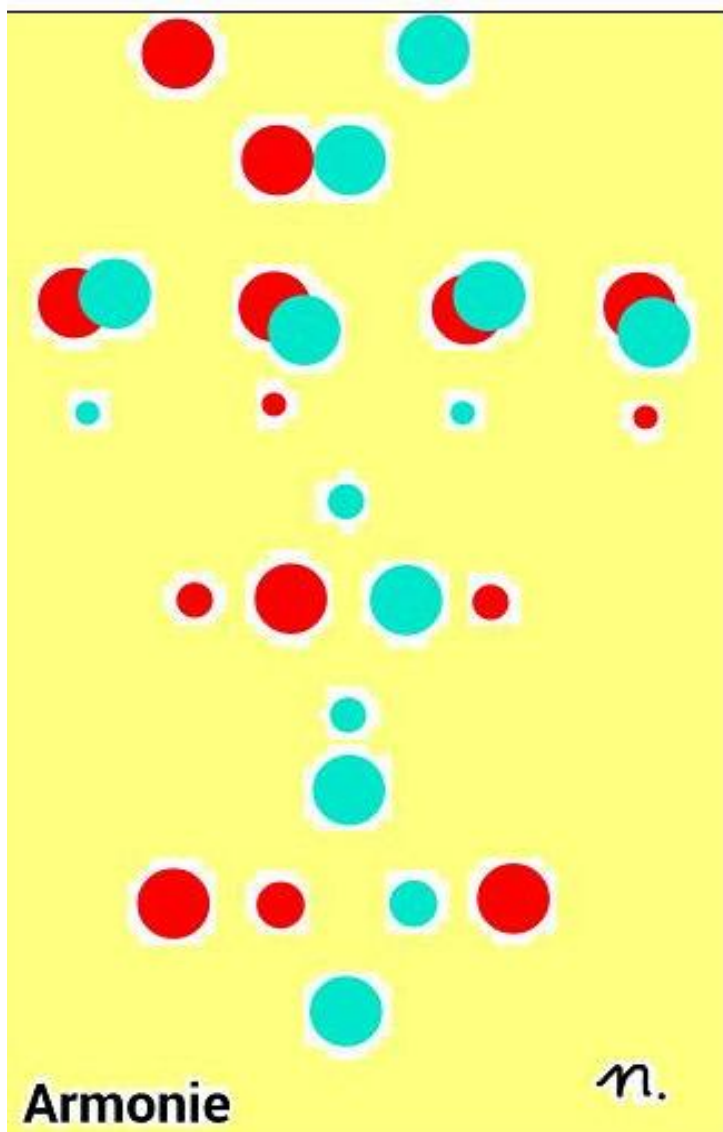

Vergilius și cu Dante
ne-au arătat că se poate,
să treci prin Infern și Paradis,
dar să lași un drum deschis!

Leonardo, Michelangelo,
le-au calculat chiar pe toate,
matematica au introdus
în științe,... dar și-n arte!

Newton și Einstein împreună,
au făcut lumină,... în lumină,
după veacuri de muncă fecundă,
este și corpuscul, dar... și undă!

Goethe, Marx și cu Voltaire
ne-au dezlegat un mister,
nu neagă rolul iubirii,
dar munca e baza trăirii!

Frații Wright, Coandă și Vuia,
fără să spună aleluia,
au făcut omul să zboare,
fără a avea teama că moare!

Odobleja, Turing și cu Wiener
au eliminat spaima din tineri,
greșeala nu mai are spor,
că avem acum... calculator!...

Eminescu și cu Nietzsche,
nu au fost precum se zice,
că au vrut cumva să moară,
așa au vrut alții să pară?!...

Au înțeles bine că timpul
nu este la fel ca trupul,
curge fără voie, aiurea,
îl întrerupe... doar iubirea!

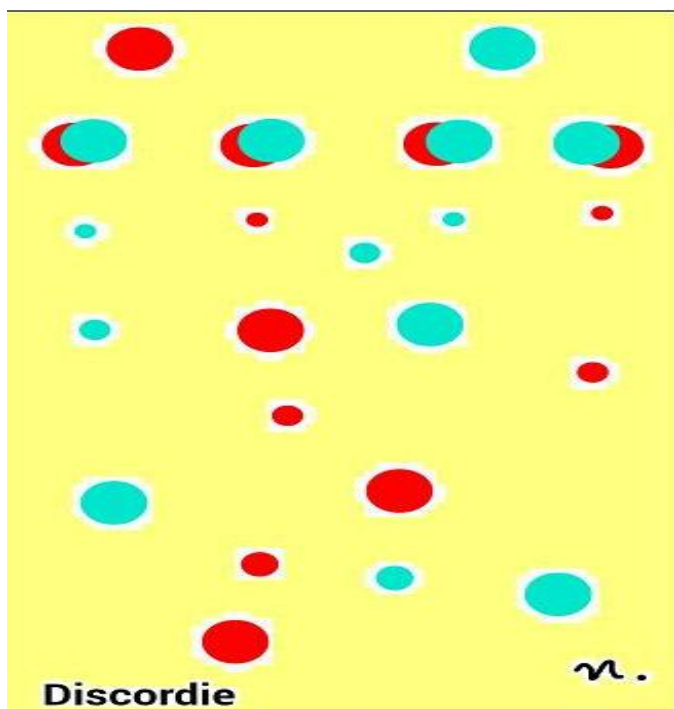
Lukasiewicz, Moisil și Zadek,
au inventat al logicii farmec,
și deloc nu mai e crazy
să folosești logica fuzzy!...

Georgescu-Roegen ne-a spus,
cât Pământul încă n-a apus,
că al lumii necesar remediu
ține de energie și de mediu.

Stați aproape de natură,
vă este o mamă bună,
nu veți trăi doar din idei,
materia are rolul al ei!...

Munca fizică vă face bine,
prin pădure, prin grădini,
nu vă fie nicio teamă
când vă murdăriți pe mâini.

Din natură v-ați născut,
nu vă fie frică de natură,
oricât ați învățat de mult,
trebuie ceva și pentru gură!

Curgerea timpului

Timpul, viața să vă sincronizeze,
când este soare, să se lucreze,
iar o măsură și mai bună,
este să dormi noaptea pe lună!

Fiindcă pe lume totul este ciclic,
poate pentru că așa este și biblic,
fii pregătit s-o iei mereu de la-nceput,
trăiește-ți viața, nu te da bătut!

Săraci cu duhul, care ați fost,
în față neavând gândul,
în viața voastră ați tras prea mult,
dar n-ați luptat cu ... timpul.

Cărora școala v-a plăcut
la carte v-a fost gândul,
lipsiți erați de multe cărți,
dar în față aveți ... timpul.

De sănătatea greu v-a încercat,
nu v-a-nghițit Pământul,
fiindcă Dumnezeu v-a judecat,
viață v-a dat și ... timpul.

Ați rezistat și la iubiri,
venea parcă sfârșitul,
durerea de iubită sau iubit,
din față vă lua ... timpul.

În viață multe poți să faci,
îți poți culege fructul,
dacă muncești și știi să tragi,
fără să-ți pierzi ... timpul.

Și-n poezie poți fi tu,
iluminându-ți gândul,
ce ți-l-a dat Dumnezeu,
să ții în loc ... timpul.

Către sfârșit, când ar părea
că-n toate bate vântul,
nici să iubești nu ai mai vrea,
zicând că nu mai ai ... timpul.

Dorințele nu se opresc aici,
ele-și păstrează rândul
și când în vârstă voi veți fi,
nu opriți singuri ... timpul.

Lăsați timpul în voia lui,
poate să vă ajute traiul,
n-aveți ce vreți, să vreți ce-aveți,
din timpul vieții, ... faceți Raiul!

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Apocalipsa

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Dispare lumina!...

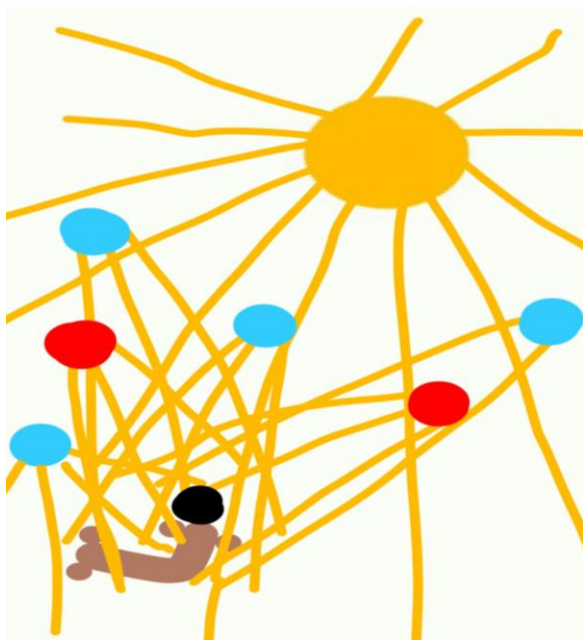
Lumina naturală, simbol de unire
între Univers și Dumnezeu,
particulă și undă a fost și este,
dar am descoperit aceasta greu!

Lumina spiritului este Dumnezeu,
e peste tot, dar se fixează greu,
creștem prin cultură, știință, artă,
iar iubirea ne dă o viață luminată.

Prin creația dată de Domnul,
mult a mai crescut în spirit omul,
lumina lui acum atâta strălucește,
încât ea nu mai luminează, ci orbește!

Cu toată lumina spirituală adunată,
lumea nu este deloc imaculată,
oamenii nu sunt ca niște îngeri,
deși sunt mulți, ei trăiesc singuri!

Întunericul nu mai este lipsa de lumină,
ci o-nchisoare de lumină, plină,
cu atâta energie negativă concentrată,
raza ei, afară, nu mai poate să răzbată!

Doborât de lumină

Apare poluarea!...

Ca o furnică cu un elefant,
se luptă omul cu Pământul,
raportul pare inegal,
iar speranțele de bine în zadar.

Dacă furnicile, așa mici,
ca o armată de pitici,
se adună multe la un loc,
pustiesc în jur ca și un foc!

Din vremuri fără capăt,
planeta l-a ajutat pe om,
i-a dat tot ce-i trebuie,
de când a coborât din pom.

A sosit însă momentul
s-ajute oamenii Pământul,
cu iubire către mântuire,
cu arta și știința lor, spre viitor!

Pământul verde, fost plin de viață,
azi, un pustiu pierdut în ceață,
asta-am putut-o face noi,
pentru îngustele noastre nevoi!

Dominoul iubirii

Dispare iubirea!...

Unde sunt oamenii?...

Nu mai sunt,

azi au devenit câini,

câinii poate or fi mai buni!

Unde sunt câinii?...

Nu mai sunt,

i-au omorât acei oameni,

care-au devenit nebuni!

Unde sunt copiii?...

Nu mai sunt, au devenit îngerii,

înainte de a se naște,

deși facem cozi la sfintele moaște!

Unde sunt îngerii?...

Nu mai sunt, au devenit draci,

care sunt la tot pasul,

atenție pe unde calci!...

Mai există oare iubire,
mai poate fi mântuire,
disputa oamenilor
nu face rău planetei lor?...

Întâmplarea ne adună câte doi,
răscolim tot ce avem în noi,
miliardele de neuroni ni le unim,
vrem ca o singură ființă să fim!

Ne atigem degetele,
mâinile și picioarele.
care n-au niciun model,
și par a fi toate la fel!...

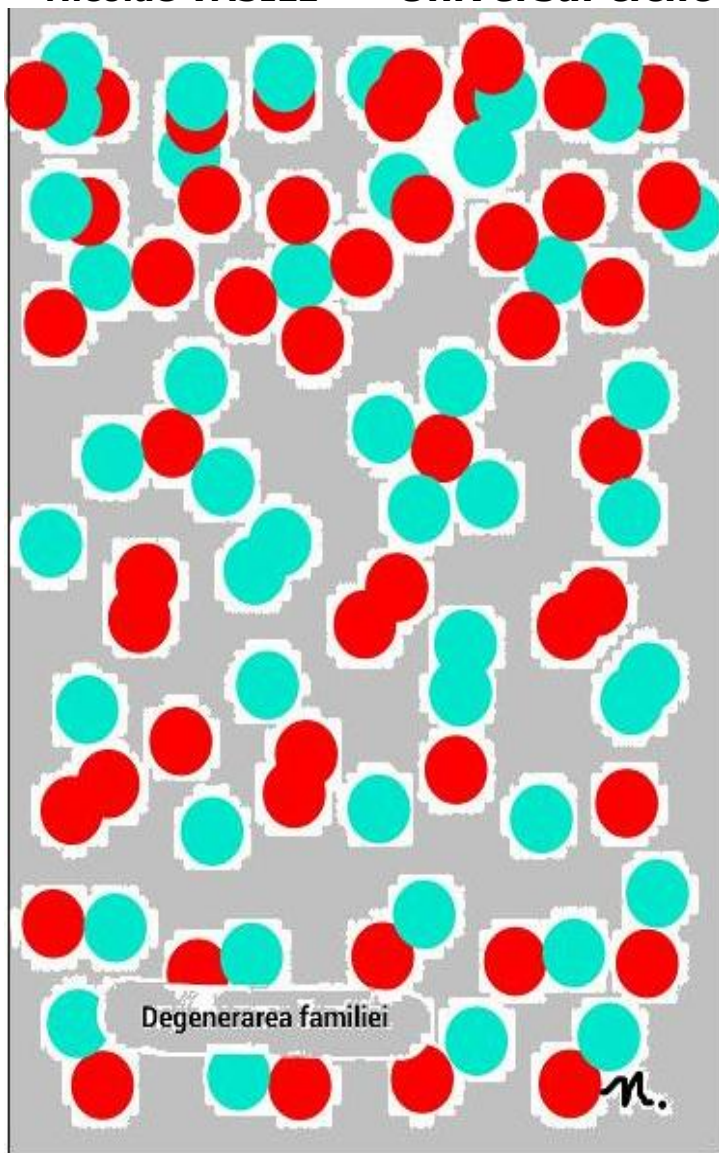
Într-o supremă armonie
ne unim pe veșnicie,
zicem noi cu dărnicie,
credem c-așa o să fie!...

Dar veșnicia-i cât văzduhul
doar pentru cei săraci cu duhul!...
Adunarea, făcută cu plăcere,
devine, așa deodată,... o durere!

Neuronii mei sunt mai creți,
și, ca ai tăi, sunt mai deștepți,
mai măreți sunt ai mei înaintași,
decât ai tăi strămoși nevoiași!

Mâinile tale de felină
nu-s pline de motorină,
tu iubești mai mult cultura,
eu prefer agricultura!...

Când nu iubești, e cel mai bine,
n-o să rupi nimic din tine,
nu întrebări, nu frământări,
nimic după ce poți să ... mori!

Fetele sunt mai bărbate,
își fac singure de toate,
firme, antreprenoriat,
să-l ia dracu' de bărbat.

Nu-l mai vrea în stare vie,
se găsește la cutie,
chiar și când alege unul,
stă mereu spre el cu fundul.

Azi nu mai contează tontul,
și numai cât îți este contul,
că o brută cu bani mulți,
face cât sute de ... culți!

Băieții au computerizat iubirea,
nu se mai pierde ușor cu firea,
nu mai sar la fete gardul,
le-aduc acasă cu... cardul!

Lepădarea de Dumnezeu?...

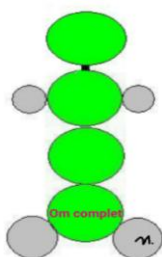
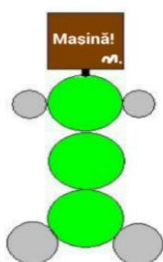
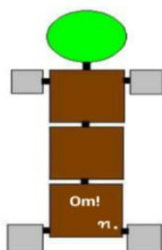
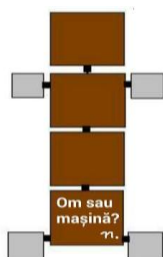
Creația, lăsată de Dumnezeu,
ne-a făcut și bine, dar și rău,
supus, omul n-a mai putut să fie,
crescut-a-n mândrie și trufie.

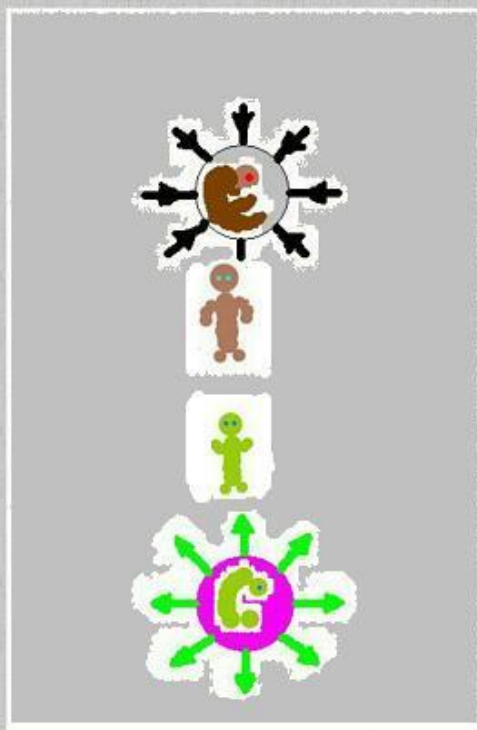
Oamenii, nu mai sunt ei,
doresc să fie și ei dumnezei,
făcut-au din cerul spiritual
universuri mici, de buzunar!

Trufia noastră fără măsură,
a rupt cu Domnul orice legătură,
pe fiul Său, dat garanție,
noi l-am ucis din lăcomie!

Fiindcă s-a-ndoit de noi,
Domnul și-a luat Fiul înapoi,
și ne dă din când în când
câte-un semnal pe Pământ.

Ia-ne Doamne din dorințe,
ia-ne Doamne din puțințe,
să nu mai putem strica,
facă-se iar... voia Ta!

Om. Creștere și descreștere

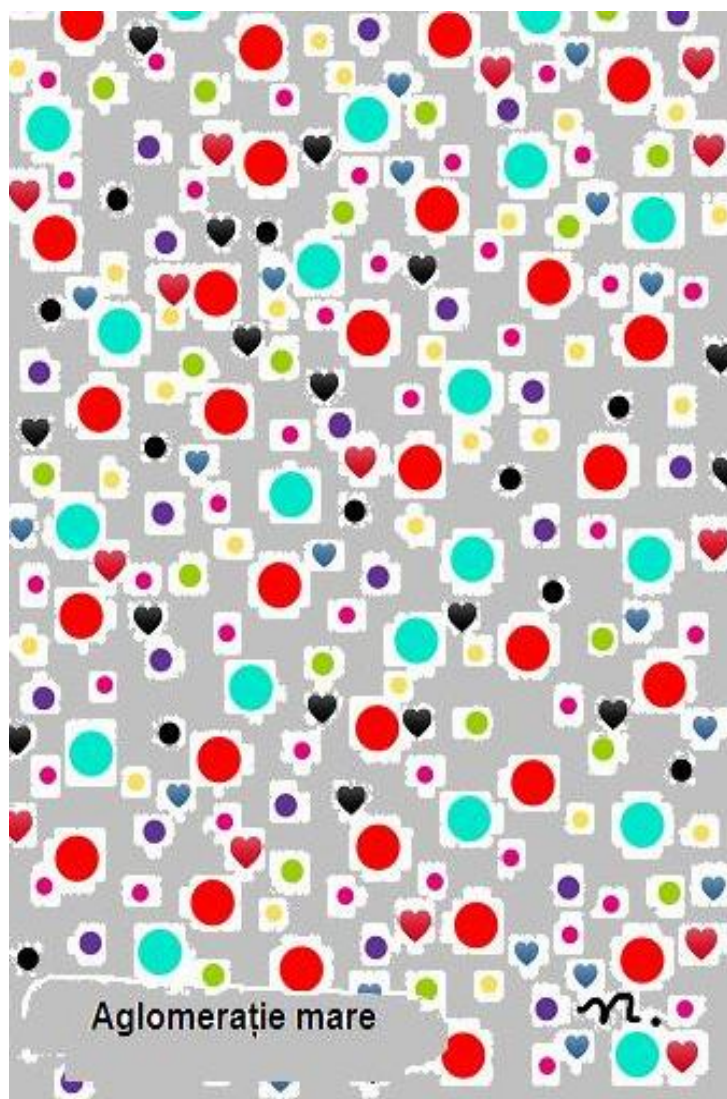
Un nou sfârșit?...

Universul este veșnic și infinit,
ca energie și substanță,
Pământul, doar o picătură,
de speranță și de viață!...

Pământul, finit,
parte solidă și atmosferă,
nu poate trăi la infinit,
în a sa îngustă sferă!

El nu mai poate fi pentru noi
un infinit coș de gunoi,
iar, dintre toți, mai nemernici
sunt locuitorii săi puternici.

Energia, mult căutată,
fără de care viață nu poate fi,
există și murdară și curată,
alegerea e doar a omului!

Gunoaiele din toată lumea,
din energia murdară și din noi,
ne vor sacrifica, veni-va minunea,
de a ne-ntoarce cu milenii înapoi!

Se vor regăsi în atmosferă,
drept gaze cu efect de seră,
ne vor izola de Universul infinit,
de unde multe avem de primit!

Vom consuma ce avem pe Pământ,
nevoile ne vor strânge de gât,
vom consuma din gunoi,
apoi, ne vom mânca între noi!

Există pe Pământ putere distructivă,
mai mare decât cea productivă,
care de minți bolnave amorsată,
poate spulbera planeta toată!

De la un "big bang" inițial
către un "big bang" final,
depinde doar de-un semnal
dat de un "om"... criminal!

Se poate ajunge, așa-ntr-o doară,
la particululele de odinioară,
dacă mintea nu ne-o stăpânim,
o să ne rupem când ne mai ciocnim!

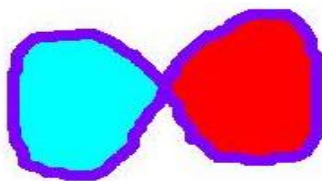
Ciocnirile multe, dese și nestăpânite,
în trecutul infinit ne pot retrimite,
nici durerea n-o să mai poată opri
ceea ce mintea nu poate stăvili!...

Ne-am cernut din infinit,
ca al Universului sublim adaos,
totul din haos a venit,
ne vom întoarce iar în haos?...

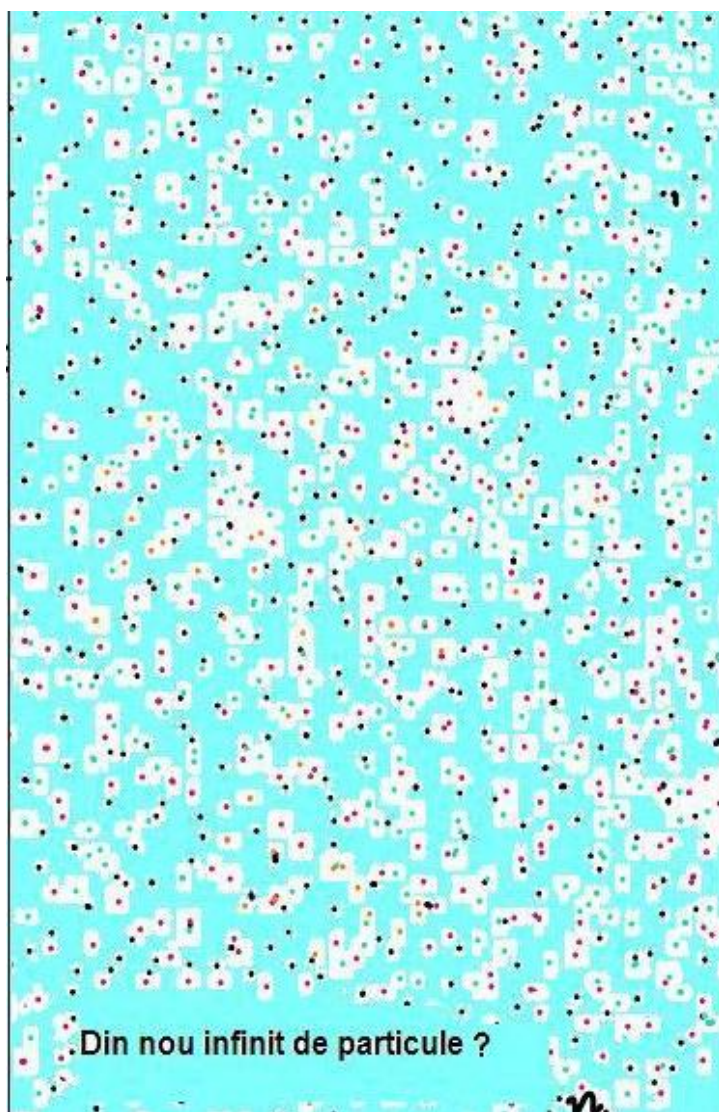

Universul nu-i Pământul,
și nici omul nu e Domnul,
va fi continuu curgător,
cu om, sau fără om, în viitor!

Omul poate continua,
ca ființă inteligentă, înainte,
sau se poate întoarce,...
la particulele fără minte?...

Împreună în infinit

Din nou infinit de particule ?

CV Literar :

Nicolae VASILE

Data și locul nașterii: 16 Iunie 1954, Ludești, Dâmbovița

Părinți: Gheorghița și Ștefan

Ocupație: Profesor universitar.

Studii liceale la Găești și Mangalia, studii universitare și doctorat în științe tehnice la București.

Membru al Societății Scriitorilor Târgovișteni din 2011.

Debut literar în volum :

Punctul de sprijin, Editura Mediamira din Cluj-Napoca, anul 2000.

Publicații tipărite:

Cărți:

Punctul de sprijin, Roman, Ediția 1, Editura Mediamira, Cluj-Napoca, 2000;

Punctul de sprijin, Roman, Ediția 2, Editura AGIR, București, 2007;

Echilibrul Marinarului, Roman, Editura AGIR, București, 2006;

Știință și prejudecăți, Eseu, Editura Electra, București, 2010;

Reinventarea omului, Eseu, Ediția 1, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2011;

Reinventarea omului, Eseu, Ediția 2, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2012;

Omul ciclic, Poezii, Editura AGIR, București, 2013;

Taxa lui Caron, Poezii, Editura Editgraf, Buzău, 2014;

Știință și prejudecăți, Eseu, Editura Electra, București, 2014.

Antologii:

Cuvinte sculptate, Antologie de poezie, Lenus Lungu, Cafeneaua literară, 2014;

Limba noastră cea română, Antologie de poezie, Ligya Diaconescu, STAR PRESS, Editura OLIMPIAS, Galați, 2014.

Privește visând, iubito... , Antologie de poezie și proză, Trandafir Sâmpetru, Colecția Grai Românesc, Editura Editgraf, Buzău, 2014.

Din livada înflorită a iubirii, Antologie de poezie contemporană, Ionel MARIN, Editura EMMA, 2014.

Publicații on-line:

Cărți on-line:

Taxa lui Caron, volum de poezie:

<http://en.calameo.com/read/00013741739d74392c11b>

Punctul de sprijin, roman:

http://lenusa.ning.com/group/bibliotecacronopedia/forum/topics/nicolae-vasile-punctul-de-sprijin?xq_source=activity

Reviste, muzică și poezie on-line:

http://www.poezie.ro/index.php/author/0039629/Nicolae_VASILE

http://english.agonia.net/index.php/author/0039629/Nicolae_VASILE

<http://espanol.agonia.net/index.php/author/0039629/index.html>

<http://clubulcafeneauaualiterar.ning.com/members/NicolaeVASILE>

<http://www.agir.ro/literar-ing/>

<http://clubulcafeneauaualiterar.ning.com/grupuri/revista-chronos-penita-de-aur>

<http://revistabogdania.ro/arhiva-revista-bogdania>

Lieduri pe versurile Nicolae VASILE, pe Youtube:

Lumina de Paște:

<https://www.youtube.com/watch?v=G-jysqVAmF8>

Dor:

<https://www.youtube.com/watch?v=7IMR4-eLBTU>

Approape departe:

<https://www.youtube.com/watch?v=TyqbT4wXEHQ>

Adresa Cheia cerului, Gregorio, pe Youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=zw5E94jRv8Q>

Publicații în reviste:

Gândul Anonimului, Chronos, Bogdania, Apollon, Literar ing, Independența română.

Referințe critice :

Aurelian Ionuț, Revista **Cristalul**, Nr. 8, 2001, p.6, Emil Vasilescu, **Biblioteca**, Nr.8, 2002, p.247-248, Cristi Groza, Revista **Apollon**, Nr. 20, 2011, Constantin P. Popescu, Blog **Semn de carte**, 5 decembrie 2012, Michaela Al. Orescu, Revista **Apollon**, Nr. 3(46), Martie 2014, Revista **Bogdania**, Nr. 4, An 2, Martie 2014, Revista **Bogdania**, Nr.8, Februarie 2015.

Premii literare :

Reinventarea omului, Premiul "Costache Olăreanu" al Societății Scriitorilor Târgovișteni, pentru eseu, pe anul 2012.

Activități literare :

Conduce Cenaclul literar "**Literar ing**" al AGIR și coordonează publicația cu același nume, care apare ca supliment literar al revistei **Univers Ingineresc**;

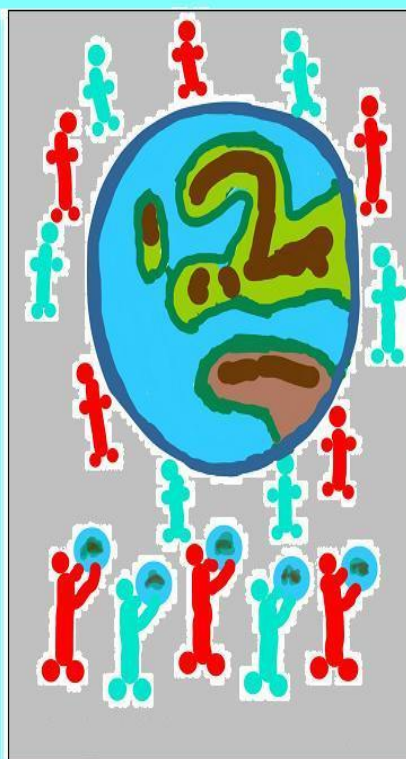
Director la Revista **Chronos**;

Senior editor la Revista **Bogdania**.

Nicolae VASILE

Universul ciclic

Date despre editură

Omul și Pământul

Ca o furnică
cu un elefant,
se luptă omul cu Pământul,
raportul este inegal,
iar speranțele de bine
par a fi în zadar!
Dacă furnicile
s'adună însă la un loc,
fac mare prăpăd,
mai rău decât un foc!...
Din vremuri fără capăt,
planeta l-a ajutat pe om,
i-a dat tot ce-i trebuie,
de când a coborât din pom.
A sosit însă acum momentul
s-ajute oamenii Pământul,
cu iubire, către mântuire,
cu arta și știința lor,
spre viitorul tuturor!...